

1921-12-23

þÿ š Å À Á ¹ ± ° ì Â | Í » ± ¾ - ± Á . 7 7 5

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10243>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Η συνδρομή είναι προπληρωτέα υποχρεωτική:
ΕΝ 12: ΕΣΤΕΡΙΚΑ: ΕΝ 12: ΕΣΤΕΡΙΚΑ:
Ετήσια: Σελ. 12 Ετήσια: Σελ. 12
Εξάμηνη: Σελ. 6 Εξάμηνη: Σελ. 6
Τιμή έκδοτου φύλλου γράσει 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Αγορά Κύκκου Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ Γ' (ΙΣΤ') ΑΡ. 140 (775).

ΕΝ ΔΕΥΚΩΣΙΑ (Κύπρου),

τῇ 22ῃ Δεκεμβρίου 1921.

Η ΗΘΙΚΗ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑ

Χωρίζει τὸν Ὀρθόδοξον Χριστιανικὸν κόσμον ἀπὸ τῆς συμβατικῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν φορεῖται ἡ ἔννησις τοῦ Σωτῆρος τῆς ἀνθρωπότητος ὡς ἄλλων χρονικῶν διάστημα καὶ ἡ ψυχὴ διὰ τοῦτο ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀγνοοῦν εἰς τὸν ὀρθότερον τύπον τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἀπὸ τοῦδε πλέει εἰς τὸ ὑπερκόσμιον ἠθικὸν φῶς τὸ ὁποῖον φέρονται εἰς τὸν κόσμον τὰ ποιητικὰ Χριστούγεννα.

Αἶψα ἀρωματισμένη ἀπὸ τοῦ βάθους δέκα ἐννέα αἰώνων καὶ 20 ἔτων φέρεται εἰς ἡμᾶς τὴν πνοὴν τῶν ἀληθεστέρων ἰδεῶν καὶ τῶν εὐγενεστέρων αἰσθημάτων τὰ ὁποῖα προήλθον ποτὲ ἀπὸ θερησκευτικοῦ Ἀρχηγού. Καὶ τοῦτο πιστοὶ οἱ πνεύμενες ἀναπνέουσιν ἀπλήστως ἀπὸ τὴν καθαρὰν ἀτμοσφαῖραν τὴν ὁποῖαν ἐκόσμησε διὰ θερησκευτικοῦ ὁξυγόνου ὁ ὑπερκόσμιος υἱὸς τῆς Παρθένου.

Ἡ ἀνθρωπότης, ὡς ἐὰν δὲν εἶχεν ἀναπνεύσει αἰῶνας ὁλοκλήρους, ῥοφᾷ κυριολεκτικῶς τὴν ἡδεῖαν πνοήν, καὶ ἐνθ' ἐκινδύνευσε νὰ γίνῃ οἰκτρὸν θῦμα ψυχικῆς ἀσφυξίας, αἰσθάνεται καὶ πάλιν τὸν ὁργανισμὸν αὐτῆς νὰ ἀναζωογονηθῇ, τὸ αἷμα νὰ κυκλοφορῇ καὶ πάλιν ζωηρὸν εἰς τὰς ἀρτηρίας καὶ τὰς δυνάμεις τῆς νὰ ἐπανέρχονται τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀπαισιότερος καὶ φορικτότερος θάνατος ἐτάνυε τὰς μελανὰς πτέρυγας τοῦ ὑπεράνω τῆς ἀθλίας κεφαλῆς τῆς.

Καὶ τοιοῦτοτρόπως ὁ Χριστὸς ἀναδεικνύεται πράγματι ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ὅχι διὰ λέξεων ἀφρημένης διδασκαλίας, ἀλλὰ διὰ πραγματικῆς ἀναστάσεως τῆς σχεδὸν νεκρωμένης ἀνθρωπότητος, ἡ ὁποία εἶχε πέσει ὑπὸ τὸ δηλητήριον τῆς καταχρηστικῆς ἡδονῆς καὶ τῆς εὐτελοῦς ὑποδουλώσεως εἰς τὸ ὕλιστικὸν καὶ κατώτερον ἐγώ.

Ὅπως ἠθικὸς ὑπῆρξεν ὁ Σωκράτης διὰ τοὺς Ἕλληνας, πνευματικοὶ φωστῆρες διὰ τοὺς Ἰουδαίους οἱ μεγάλοι Ἑβραῖοι δραματισαὶ καὶ ὑψηλοφάνταστοι προφῆται, ἰδανικὸς διδάσκαλος ὁ Σενέκας ἐκπέμπων τὰς ἀστραπὲς τῆς καθηκοντολογίας τοῦ πρὸ τῆς οὐνόφυλλος καὶ διεφθαρμένης Ρώμης ἄλλ' αἱ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ τῶν μεγαλοκρηρῶν αὐτῶν φέρουσι τὸ ἀποτέλεσμα ἐκεῖνο μόνον, τὸ ὁποῖον φέρουσιν εἰς τὴν ἀτμοσφαιρὴν κατὰστασιν τὰ ὅμοια φυσικὰ φαινόμενα διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδιώκεται ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἡλεκτρικῆς ἰσορροπίας—ἂν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκφρασις—εἰς τὰ ἀτμοσφαιρικά στρώματα ἀποτέλεσμα προσωρινόν, στιγμιαίον σχεδόν, διὰ τὴν ὑπάρχον ἀνάγκη τῆς αἰωνίας ἐπαναλήψεως τοῦ κατ' ἐναλλαγὴν μονότονον καὶ κουραστικῆν.

Ὁ Μέγας ὁμοῦ ἀναμορφωτὴς περιτυλίσει ὡς ὀδὸν τὴν μολυσμένην ἀτμοσφαῖραν τῆς Γῆς διὰ τὴν ἀπλώσῃ ὑπεράνω τοῦ Πλανήτου μας νέαν τοιαύτην ἐντελὴ νέαν συνθέσεως τῆς ὁποίας ὁ χημικὸς τύπος εἶναι Ἀλήθεια, Ἀγαθότης, Ἀρετὴ.

Ἡ ἀναπλασθεῖσα Χριστιανικὴ ἀνθρωπότης ἔχει ἤδη ἐνώπιόν της τὴν θαυματουργὸν συνταγὴν τὴν ὁποῖαν μάτην ἐξήτησεν ἀπὸ ἀσέβους καὶ ἐμπειρικοῦς ἰατροῦς, τὴν συνταγὴν τῆς ὁποίας ἡ ἐκτέλεσις μεταφέρει τὸν ἀνθρώπον ἐκεῖ ἀκριβῶς ὅπου στρέφονται τὰ δεινὰ τοῦ, καὶ αἱ θερμότεροι εὐχαὶ τοῦ καὶ τὸν ἀνυψῶναι πρᾶγματι ἀπὸ τὴν περιφρονημένην γῆν εἰς τοὺς θειοτέρους καὶ μαγευτικότερους Οὐρανούς. Ἀνοίξε, ἀνθρώπε, τὰς πηγὰς τῆς ἀγαθότητος τὴν ὁποίαν ἔλαβες φυσικῇ, δρόσιζε τὰς ξερὰς χελεῖς τῆς δυστυχίας ὑπὸ τὰς χίλας μορφὰς ποῦ εὐρίσκονται εἰς τὴν γῆν καὶ εἰσαὶ τότε... Ὡς τοῦ Θεοῦ καὶ αἰεὶς νὰ ἐισέλθῃς, φίλος καὶ ὁμοδαίτης, εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς ἐνδιαίτημα τοῦ μεγάλου Δημιουργοῦ, τοὺς Οὐρανούς.

Ὑπὸ τὸ εἰγενικὸν πρόγραμμα τῆς Χριστιανικῆς ἰδεολογίας δὲν εἶναι πλέον ἡ ζωὴ βάρος ἀφόρητον, ὥστε νὰ εἶναι ἄλλος ἄλλος ὁ ταλαιπωρὸς ὀνητὸς ποῦ τὴν ζῇ, δὲν εἶναι ἡλιθιότης καθόλου ἡ προσπάθεια νὰ τὴν ζῇ χωρὶς νὰ θεωρῶμεν σωτηρίαν τὴν αὐτοκτονίαν τῶν ὑπὸ τὸ κράτος τῆς κραυγῆς Ρωμαίων, ἀλλὰ στάδιον τῆς λαμπροτέρας ἀμύλλης διὰ τὸ εὐγενέστερον ἐπαθλόν, τὴν οὐρανίαν εὐτυχίαν, ἡ ὁποία ἀναμένει—καθὼς τὸ βεβαίοναι μάρτυς ἀλάνθαστος ἡ συνείδησίς μας—τὸν ἐργάτην τοῦ καλοῦ καὶ στρατιώτην τοῦ καθήκοντος. Ὅχι! ἡ ζωὴ δὲν εἶναι πλέον αἰνίγμα σκοτεινόν, οὐδὲ ἀποτελοῦσι τὴν λύσιν τοῦ τὰ διάφορα φανταστικά Ἰλλούσια πεδία ἡ ὁποῖα ὑποχθόνιος Τάρταρος, καθὼς ἡ ἐλευθερία τῶν ἀρχαίων φαντασμάτων ἐδημιούργησεν, ἀλλ' εἶναι ὁ βίος πρόβλημα μαθηματικὸν τὸ ὁποῖον ἔχει ὠρισμένην διὰ τοῦτο λύσιν καὶ ὑπερβυδαίον εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις θὰ ἐννοήσῃ διὰ τὴν ἐπιτυχὴ λύσιν ἀπαιτεῖται παραδόξως ὅχι πλέον ὁ μαθηματικὸς νοῦς, ἀλλὰ ἡ ἀγνή, ἡ αἰσθηματικὴ καὶ ἀθήρα τοῦ χριστιανοῦ καρδιά.

Ω! πόσον εἶναι θερμὴ ἡ ἠθικὴ τῶν Χριστουγέννων ἀκτι-

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

νοβολία μέσα εἰς τὸν παγερὸν χειμῶνα τῆς ζωῆς τὴν ὁποίαν ἐξωτῆς χριστιανικῆς τροχιάς συνήθως περνοῦμεν πόσον θελκτικὴ καὶ γλυκερὰ εἶναι ἡ οὐρανία πράγματι μολπὴ τοῦ ὁσματος τῶν Ἀγγέλων οἱ ὁποῖοι ψάλλουσι τὸ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ». Ὁ γλυκὺς καὶ περικταθὴς Ναζωραῖος ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ πολυτίμου αἵματός του ἔσφαρε τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸν καθήλωσαν ἡ ἀχαριστία καὶ ἡ ἀγνωμοσύνη ὡς πραγματοποίησιν τὴν εἰρήνην τὴν ὁποῖαν διψᾷ ἀκόμη ὁ Κόσμος διότι τὸς δροσερὰς πηγὰς τῆς φυλάττειται μὲ τὴν λόγχην οἱ Μεγάλοι καὶ Ἰσχυροὶ τῆς Γῆς, νῆα ἐκδήλωσις αὐτῆς τῆς ἀνθρωπίνης σκληρότητος καὶ ἐγωπαθείας, ἡ ὁποία δὲν ἐξέπνευσε τελείως ὑπὸ τὸ βαρὺ πλῆγμα τοῦ. Οἱ βασανισμένοι λαοὶ καὶ τὰ πολυπαθὴ ἔθνη ἀναμένουσι τὴν πάλλαμπρον ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ Ἥλιος τοῦ θά-μεσουρανῇ εἰς τὸ ζενιθ τῆς θερησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς δόξης εἰς τὴν ὁποίαν ὁδηγεῖ ἀσφαλῶς ὁ σεβασμὸς τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, τῶν ἀθνηρωπῶν δικαιωμάτων καὶ τοῦ ἱερωτέρου δόλου, τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀδεσμεύτου ζωῆς. Ἰδοὺ μία ἑλληνικὴ εὐχὴ καὶ ἕνας πόθος Κυπριακὸς κατὰ τὴν θέλειαν καὶ παρήγορον τῶν Χριστουγέννων ἐορτῆν.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΡΙΑΜΒΟΥ

Τὸ ἑλληνικὸν θαῦμα ποῦ ἐπετέλεσεν ἀπὸ τοὺς θαυμαστὰς μαχητὰς τῆς ἑλληνικῆς ἱδέας, ἀποστόλους καὶ κήρυκας τῶν μεγάλων ἀρχῶν τοῦ Πολιτισμοῦ καὶ τῆς Ἑλευθερίας, συμπληρωθὲν δι' ἀγώνων ἐξαισίων εἰς ἡρωϊκούς καὶ πλεοναίους εἰς θύλας αἵματος, τὸ θαῦμα ἀνδρῶν ὑπερπνεύοντων ἀντιστάσεις φύσεως καὶ δυνάμεις ἐχθρῶν ἄλλων, τὸ θαῦμα ἀνδρῶν ποῦ γνωρίζουν καὶ διατὶ ἀγωνίζονται καὶ διατὶ ἡγωνίζονται καὶ διατὶ ἐνίκησαν καὶ διατὶ ἐπῆσαν καὶ διατὶ ἐπῆσαν, τὸ ἀνυπερβλήτων εἰς ὠραϊότητα θαῦμα καὶ οἱ ὑπερλαμπροὶ εἰς θέλειαν ὁρμῶν ἀγώνες, δίδουν εἰς τὴν κοινωνικὴν πλέον ἐκ τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας μας, εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐκδήλωσής μας ὡς λαοῦ, τῆς θυμαίνσεως καὶ τῆς θαλάσσης λαοῦ, τὴν σπράγδα τῆς μεγάλης καὶ ἀκαταβλήτου δυνάμεως ἐκείνης ποῦ κρατεῖ τοὺς λαοὺς εἰς τὴν θέλειαν τῶν, ποῦ στερεώνει τὸ οἰκοδόμημα, καθεὶ οἰκοδόμημα ἐθνικόν. Τῆς δυνάμεως τοῦ χαρακτῆρος. Μέγας κοινωνιολόγος, ὁ Γάλλος σοφὸς Λε Μπὺν διεκήρυξε δι' ἡ ἀλλοιούμε, ἡ ἐξαοσένησις τοῦ χαρακτῆρος ἐνὸς λαοῦ ἐπιφέρει τὴν πτώσιν τοῦ, τὴν συντριβὴν τοῦ. Πίπτουν οἱ λαοὶ ἐάν εἰς τὰ ἄτομα ἐξοσθενήσῃ καὶ μολυνθῇ ἡ δυνάμις ποῦ ἀποτελεῖ τὴν πρῶτον πικύτητα καθεὶ ἀτόμου, πίπτουν εἰς κοινωνικὰ ἐρείπια τὰ ἄτομα ποῦ ὁ χαρακτήρ τῶν μολύνεται, πίπτουν αἱ οἰκονομίαι ἐάν ἡ δυνάμις αὐτῆς τῶν μελῶν ποῦ τὴν ἀποτελεῖ χαλαρωθῇ ἡ συντριβὴ, κρημνίζονται οἱ λαοὶ καὶ τὰ ἔθνη ἐάν εἰς τὰ ἄτομα ποῦ ἀποτελεῖ αὐτὰ ἡ μόλυνσις ἡ ἠθικὴ διαφθείρῃ τὸν χαρακτήρα. Ὅπως ἐμφανίζονται καὶ πίπτουν τὰ

ποῦ δὲν ἐγνώρισαν τὴν ἑκλυσιν καὶ τὴν κατάντησιν. Καὶ αὐτὸ εἶναι μία νῆα νίκη, νίκη κοινωνικῇ, ὡς μεγαλύτερα ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν.

Ποῦ ἀπεδείχθη καὶ πῶς ἀπεδείχθη δὲ ἡ δυνάμις τοῦ χαρακτῆρος τοῦ; Εἰς τὴν ἐνότητά τῶν σκοπῶν τοῦ, εἰς τὴν ἐνότητά τῆς συνεκτικότητος τοῦ, εἰς τὴν ἐνότητά τῆς κατευθυνόμενης τοῦ, εἰς τὴν ἐνότητά τῆς ἀδιατάρακτον τῆς θέλησός τοῦ. Ὁ εἰς ἐπολέμῃσεν ὅπως εἶποι, καὶ εἶποι ὅπως ὁ ἕνας. Ἡ ψυχὴ τοῦ ἐνός, ἡ θέλησις τοῦ ἐνός, ἡ δυνάμις τοῦ ἐνός καὶ οἱ σκοποὶ τῶν, ἦσαν καὶ εἶναι καὶ θὰ εἶναι ψυχὴ, θέλησις, δυνάμις καὶ σκοποὶ ἑνῶν. Δὲν ἐφθάρσαν μετὰ τοῦ μίσου πρὸς αὐτοὺς διότι ὁ μαχητὴς ἕνα μίσος ἐγνώρισε. Τὸ μίσος κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Δὲν ἤγγισαν τὴν ψυχὴν τοῦ διαφορὰ πολιτικῶν ἀποφύγων. Διότι τὴν ψυχὴν τοῦ ἐφθάρσαν μόνον ἡ διαφορὰ αὐτῆς ἀπὸ τὴν ψυχὴν τοῦ ἐχθροῦ τὴν βάρβαρον. Δὲν ἐγνώρισαν ὑποχώρησιν ἀπέναντι τῶν γενικῶν σκοπῶν διότι ἐμπρὸς ἦτο ὁ ἐχθρὸς καὶ ἀπέναντι αὐτοῦ ἀκλόνητος ὁ προαποσπῆς καὶ ὁ προῦρδς τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος. Ἐπῆρας μία γκιμῖα ἀπὸ τὴν Πατρίδα ἐσπῆρας καὶ ὁ στρατὸς τοῦ Μετώπου ἀκλόνητος, εἶδε νὰ θραυνοῦνται ἐπάνω τοῦ αἰσθητικῆς εἰς τοὺς λαοὺς διαμάχαι. Δὲν ὑπάρχουν διὰ τὸν μαχητὴν ἰδέαι ἄλλαι παρὰ μόνον εἶναι καὶ ποῦ ἐξυπηρετοῦν τὸν σκοπὸν τοῦ. Σκοπὸς τοῦ δὲ εἶναι ἡ συντριβὴ τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἡ Νίκη. Δὲν ἐγνώρισε τὴν διχνοῖαν καὶ δι' αὐτὸ ἐνίκησε, δι' αὐτὸ ἡγωνίσθη διὰ τὴν Ἑλευθερίαν, ἀπὸ ἡ διχνοῖαν εἶναι ἐχθρὸς τῆς Ἑλευθερίας. Ὑπῆρξεν ἄνδρς, ἐμῆεν ἄνδρς, διότι οἱ σκοποὶ τοῦ ἦσαν ἄγιοι καὶ ὁ ἄγαν τοῦ ἱερὰς καὶ τίμιος καὶ μέγας.

“Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΙΡΗΝΗ” ΤΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ Ο ΚΟΣ ΝΙΤΤΙ

Τὸς πολιτικὸς καὶ διανοητικὸς κύκλος τῆς Ἑυρώπης ἀπασχολεῖ σήμερον σπουδαίωτον βιβλίον τοῦ κ. Νίττι ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς μεταπολεμικῆς Ἑυρώπης. Ὁ πρῶτος Ἱταλὸς Πρωθυπουργὸς ἠθέλησεν ἐπίσης νὰ ἐξετάσῃ τὰ αἰτία τὰ ὁποῖα ὥθησαν τὸν Ἑυρωπαϊκὸν κόσμον νὰ ὑποστῇ ἐπὶ τετραετίαν τὰς συμφορὰς τοῦ πλέον καταστρεπτικοῦ πολέμου καὶ νὰ μὴ δυνάται εἰσεῖν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν κανονικὴν προπολεμικὴν ζωὴν.

Ἡ Ἑυρώπη, λέγει ὁ συγγραφεὺς, εἶχε φθάσει κατὰ τὴν 1914 εἰς τοιοῦτον σημεῖον πλοῦτος καὶ πολιτισμὸς ποῦ οὐδέποτε ἄλλοτε εἶχεν ἔσθῃ. Ἡ ἱστορικὴ αὕτη ἐποχὴ χωρίζεται ἀπὸ τῆς σημερινῆς διὰ 30 ἐκατομμύρια ἀνθρώπων φρονεούτων ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου, διὰ νάσων καὶ διὰ τῆς πείνης.

Πῶς συνέβη τοῦτο; Ὁ πρῶτος λόγος εἶναι ἐπὶ 300 ἐκατομμύρια κατοικοὶ τῆς Ἑυρώπης—Ρωσία, Γερμανία, Ἀυστρο-ουγγαρία, τὰ δύο τρίτα δηλ. τῆς Ἑυρωπαϊκῆς ἡπείρου—διωκόμενοι ἀπὸ πολιτικὰς σχεδὸν ἀνεύθυνας, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων ἐπῆσαν, εἰς τὰ μὲν ἀνθρώπων ἀνεὶ οὐδεμίαν πρωτοβουλία, εἰς τὰ δὲ ἄλλα ἕως ἀνιστορίας καὶ ἕως γέρας περιορισμένης ἀνυλῆψως. Ὁ δεύτερος λόγος ἦτο δι' ἡ Γερμανία, ἡ χώρα ἡ πλέον προωδεμένη καὶ ἡ πλέον ἐπιστημονικῶς ὁργανωμένη, εἶχε τελείαν σέσησιν δυνατόν ἀπορῆσιν ἐκδηλώσεων. Καίτοι τὸ πᾶν εἰς τὴν χώραν ταύτην ἐγένετο πλὴλ καλλίτερον ἀπὸ δι' οἱ γείτονες τῆς ἡμεροῦσας νὰ κἀμουν, ἡ πολιτικὴ τῆς χώρας ἐδράκετο συγκεντρωμένη εἰς χεῖρας τῆς στρατιωτικῆς κλῆσας ἐχούσας ἐπὶ κεφαλῆς ἕνα μεγαλομᾶν.

Ὁ τρίτος λόγος εἶναι δι' ἡ Ρωσία, ἡ μεγαλειτέρα Αὐτοκρατορία ἡ ὁποία ποτὲ ὑπῆρξε μὲ πολιτικὴν καθεστῶς ἐλαττωματικόν, στερομένην ἱσχυρὰς μεσσίας ἀστικής τάξεως, δὲν ἠδύνατο νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὴν ὁπισθοδρομικότητα τοῦ πολιτεύματός της. Ἱποθάλπουσα, ἐξ τῶν συνδρόν της, τὰς ἐξεγέρσεις τῶν Σλαβῶν, κατέστησε σοβαυτέρων τὴν ἀπορῆσιν τῆς μεγάλης σπράγδας. Ἡ Γερμανία μόνον ἐκ τῆς Ρωσίας διέβλεπε κίνδυνον. Ἀλλ' ἐάν τοιαῦται ἦσαν αἱ κυριώτεραι ἀφορμαὶ τοῦ πολέμου, ὁρῶμεν καὶ ἄλλαι μικροτέρας σημασίας, διὰ τὰς ὁποίας εἶποι ἐμῶς κατὰ τι υπεύθυνος.

Ὁ κ. Νίττι ἀποδεικνύει δι' ὑπάρχουν πόλεμοι οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ μὴ κρηθῶν ὡς καταστρεπτικοί. Τοιοῦτος ἦτο ὁ πόλεμος πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος ὁ ὁποῖος ἐγένετο κατὰ τὸν ἡζάντα αἰῶνα. Εἰς τὸν τελευταῖον ὅμως, τὸν χειρότερον, ἡ καταστροφὴ τῆς Ἑυρωπαϊκῆς ἐνεργείας ὑπῆρξε πλήρης καὶ ἀνεὶ ἀποτελέσματος. Αἱ ἀπώλειαι εἰς ἀνδρας καὶ παντὸς εἶδους πλοῦτος δύνανται νὰ ἀναπληρωθῶν οὐν ὅτι χρόνῳ. Ἡ Ἑυρώπη ἔχασεν ὅμως κατὰ τὸ ὅπου, ἐν δὲν ἐπανεύρη ταχέως, θὰ βαδίσῃ κατ' ἀνάγκη πρὸς τὴν κατάντησιν τοῦτο δὲ εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς ἀλλήλεγγυῆς.

Ἐξετάζει κατόπιν τὰς συνθήκας τῆς εἰρήνης, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸν τρόπον ποῦ συνετάχθησαν, ἀντὶ τὰ συντελέσουν εἰς τὴν ἐξάλειψιν τοῦ πολέμου, ἀν' ἐναντίας τῶν συνεχίζων. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὅρων αὐτῶν διεκήρυξαν οἱ κ. κ. Μπριάν καὶ Οὐίλσον, ἡ Γερμανία ἐξήγησε τὴν εἰρήνην καὶ οἱ Σύμμαχοι συγκατετέθησαν νὰ συ-

Τὸ πολέμικὸν Μέτωπον ἀδιάσπαστον πρὸ τοῦ Ἑχθροῦ, κηρύσσει τὴν ἑνότητα πρὸς πάντας. Δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ μία λόγχη. Ὁ ἥλιος ἐκείνος ποῦ λάμπει μακρὰν ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν λάμψιν χιλιάδων λοχῶν, λάμψιν δι' ἡμᾶς καὶ κεραυνὸν διὰ τοὺς ἐχθρούς. Ἡ λάμψις τῶν λοχῶν, ἡ λῆξις χιλιόφωτος, ἐμῖλει πρὸς ἡμᾶς διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς Πατρίδος. Ἐντὶ τὴν λάμψιν μὲ τὴν ὁποῖαν οἱ Μαχητὰ φωτίζον τὸν δρόμον τοῦ Ἑθνους, εἶναι τὸ ὁραϊότερον φῶς μὲ τὸ ὁποῖον δυνάμεθα νὰ ἐξηγηθῶμεν ἀνάμεσα εἰς τὸ σκότος τῶν Περιστασέων. Λάμπει ἐκεῖ ὁ Χαρακτήρ καὶ ἡ ἀνάστασις μιᾶς ἠθικῆς νέας λάμψις εἶναι. Εἶναι τὸ φῶς μὲ τὸ ὁποῖον μᾶς δεικνύουν τὸν Προρισμὸν οἱ Μαχητὰ ἡγούμενοι εἰς ἀδιάσπαστον ἔνωση, εἰς ἕνα θρίαμβον δυνάμεων ἄλλων νὰ πλάσῃ αἰῶνας φρενέους, αἰῶνας εἰρήνης καὶ δόξης καὶ μεγαλείου.

Αὐτὸ εἶναι μία ἄλλη νίκη. Εἶναι ἡ κοινωνικὴ νίκη, ἡ νίκη ποῦ κατὰ γαγεν ὁ ἑλληνικὸς Χαρακτήρ, ὁ Χαρακτήρ ὁ ἰσχυρὸς, ὁ ἀδάμαστος, τὴν νίκην ποῦ ἀκόμη κατάγει, τὴν νίκην ποῦ θὰ καταγάγῃ παντοῦ. Εἶναι ἡ νίκη τῆς ἑνότητος, τῆς ἑ-

